

REGGELŐ.

Pesten csötörtökön september 13^{kán} 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

Egy gascognei reggelije.

Örömittasan szökött-ki Croidognac, a' jó gascognei, egy szép nap reggelén a' hajóból, mely őt szerencsésen Martinique szigetre szállítá. Croidognac, egy nevetséges csudabogár, egy vén agglegény volt, ki földi mennyét csak a' kávéban találta-fel, melyet a' világ minden italának elébe tön. Croidognac gazdag, és bornirtságában olly különcz volt, hogy mindenki Angolnak hitte volna, ha póros szőejtési első pillanatra a' Gascogneit nem tüntették volna ki benne.

Croidognac hazájában folyvást csak martiniquei kávéat ivott; ezt minden kávénál többre becsülé, és erősen állítá, hogy a' martiniquei kávé Gascogneból származik, hogy azon két kávéfának egyike, melyeket 1718-ban a' parisi fűvészkertből Martiniquera szállítottak, hogy azon nyolcz millio kávéfának Ádámja azon kávéfának sarjadéka volt, melyet szépapja egy tengeri utazótól titkon vett, és nagy gonddal ápolt. Ki valaha közelebbi viszonyban volt egy Gascogneival, tudja, milly szilárdok e' becsületes emberek vallásban és — hazugságban.

Gascogneunk még mindig örömmámorban szédelgett Martinique fővárosának, San Pierre-nek, piaczn, 's nyálát nyelve nézdelte a' tartományi termékeket, melyeket a' Négerek Négerektől vásárlottak. Itt e' népfaj teszi a' lakosságnak nagyobb részét.

Tévelygése közben tekintete egy kis szennyes Afrikaira esett, kinek szétálló göndör hajai egy főt fedtek, a' tolvaj arcoknak ritka keverékéből állót; 's e' fejben két rókaszem csillogott, mindenfelé csalárdul vizsgálódó; ezen idomtalan termet most hirtelen egy még idomtalanabb kofához sompolyodván, vele titkon, de gyorsan, megalkudott, és zsebébe egy vöröses színű lepényt dugva, egy ház szeglete mellé vonult, csemegéjét zavartalanul megemésztendő. Észrevétlenül követte Croidognac a' Négernek lépteit, és kaján szemekkel nézte, milly mohó étvágygyal tömi magába csemegéjének egyik darabját a' másik után.

A' kéjnek azon ritka sugara, melly falatozása közben a' Néger arcán előmlött, melly minden pillanatban hivebben festé, milly jól esik az Afrikainak e' nyalánság, Croidognacnál gyomrát kevésbbé bálványozó embert is megszédített volna; Gascogneunkat pedig, ki már rég nem izelített egyebet hajóbeli kétszersültnél, ki a' martiniquei étkekre már rég fente fogát, egészen magán kívül ragadta e' pillanat. Inkább rohant, mint ment a' fekete kofához, 's drága pénzért egy a' látott lepényhez hasonlót vett-meg, mellyet olly mohó étvágygyal kezdett falni, mintha napok óta egy falatot sem evett volna. Mohóságában az első falatokat meg sem izelíté nyelvével, hanem rágatlan csak lenyelte, midőn hirtelen olly rozszul kezdé magát érezni, hogy undorból 's annak következéseiből eszméletlenül rogyott-le. (*Vége következik.*)

INNEPLÉS.

V i c t o r i a A l e x a n d r i n a

angol királynő megkoronáztatása 1838. jun. 28-kán.

(*Vége.*)

A' koronázásra szánt apátsági épületnek belső része nyugotira 's keletire oszlott. Közfalul szolgált ama boltozatos ernyő, mellyen az orgona nyugszik. Köztte 's a' nyugoti főkapu között, két oldalt, terjed-el a' két karzat, mindenike 15 száz ember terhét hordozván, kik mind, részint udvari részint egyenruhás, részint innepies, báli köntösben valának. A' karzatok homlokzata széles arany rojtos karmazsin színű posztóval volt körözve. A' csarnok padozatjára épített emeltebb hely mellett egy fokkal alább egymással szemközt állott a' testőrség. A' mintegy 12 lábnyi széles emeltebb helyet, melly az ernyő alatt a' keleti osztályba vezetett, kék és karmazsin színű posztó darabok fedezék. A' kar és keresztszárnyak által képzett nagy négyszegű helyen emelkedék 5 fokon fölül a' királyi szék padozatja, mellynek közepére a' trón nyugvék. A' felvezető fokokat gazdag arany himzetű szőnyegek boríták. Ennek ellenében volt a' sekrestye, az oltár egy része, 's a' három királyiszek. Egy különféle arany jegyekkel ékesített magos mennyezet által fedezett oltárnak balján sorjában állottak a' kir. család székei, karmazsin selymű damasz-borítékkal. Az oltár jobbán volt a' püspökök padja, 's fölötte a' diplomaticai testnek karzata. Csinos, aranyozott korlát keríté körül az oltárt; hátulját bárson és arany szövetek rejték-el; legfinomabb bárson fedé az urvacsorai asztalt és vánkosoikat, mellyekre a' későbbben említendő áldozatok tétettek. A' sekrestye előtt bárson és aranyos szőnyeg terült-el. Az oltár fölött 3karzat volt, kettő az alsó ház tagjainak, 's a' legfelsőbb,

mindjárt a' templom boltozata alatt 12 trombitásnak számára. E' karzatok éppen úgy voltak díszítve, mint a' nyugoti oldalon. Ezeknek ellenében levő két karzaton a' hangások és westminsteri nevendékek voltak. A' karnak két oldalán kormánytiszték számára kijelelt 's arany és skarlát körzeménynyel díszített öt padsor való látható. Ezek fölött pedig hasonlóan ékesített három karzat volt, egyik a' másik fölött, melyek a' kereszt szárny által képzett két más karzattal együtt a' hasonlóan pompás öltözetű nép számára készítették. Az utóbb nevezett 's éjszaka felé levők alatt ültek egymás fölébe emelkedett padokra, méltóságaik elsőbbsége szerint, a' nemes párnék, a' déliek alatt a' nemes párnék; e' mind két nembeli említettek hátuk mögött pedig a' bár miként bejuthatott tömeg. Északkeletre a' trónpadtól állott a' karmazsin 's arannyal díszített szónoki szék. Az itt egybegyűlt pompás öltözetű, számtalan csinos ábrázatú 9 ezer ember a' légerdekesebb látványoknak egyike volt.

Tíz óra előtt sokkal korábban tömve volt a' kocsik járására kijelelt út a' Buckinghampalotától kezdve a' constitution-halomig, Piccadillyn, st. James, Pall-Mall Cockspur, Charing-Chross, Whitehallon 's Parlament-utszán az apátság nyugoti bemeneteig. Az ablakokat, házmagosnyi állásokat tarka öltözetű nézők sűrűn foglalták-el. Zászlók és virágfüzerek lebegvén minden felől, díszíték a' messze vonuló kört. Huszárok, vasasok 's lándzsás lovagok rendbe állottak; a' katonai hangázkarok megkezdék zenéjeiket; az angol nemesség fényes hintókban, az idegen követek pompás kocsiban 's még pompásabb cselédségtől kísérve vonultak-el a' zsiromgó sokaság előtt. Az utóbbiak között különösen kitűnők voltak a' francia, portugál, porosz, ausztriai, 's orosz követségek.

Soult marsal kocsija, két lóval, gazdag ezüstös szerszámmal, mint francia gyármű, különös figyelmet gerjeszte. Színe setét kék volt aranyra. Ajtaján a' marsalpálca, czimer, 's csupán a' becsületserge rendje való látható. A' vertt aranyból készült négy lámpát hercegi korona díszíté. A' kocsikoszorú is ezüst de igen csinos készületű volt; négy szögletén hasonlóan, de nagyobb alakú hercegi korona díszlett. A' bakot kék posztó, sárga selyem rojt és bojtokkal, fedte; jobbra balra selyembe himzett czimer függött; a' kocsibélés skarláttal szegett setét sárga atlasz, a' cselédség köntöse porszinű és selyem paszományos volt.

Palmella hg. kocsija fénylő setétzöld alapszint viselt; rajta csinos díszitmények setét veressel 's világos zölddel. Minden mezején czimer, az ajtókon a' herceg rendjei láttattak. Ablakait ezüstfüzerek körzék, melyek a' cimerekoronára hajlottak; a' kocsikoszorú erős tömeg ezüsből volt. Különösen díszes 's maga nemében

egyetlen vala a' baknak boritéka; t. i. hófehér posztó gazdag paszománnal, közben himzéshez hasonló diszitmény, 's két oldalon karmazsin bársonon a' czimer. A' kocsi fehér alapszínű 's rózsza-csíkos atlaszszal volt bélelve. A' szerszám ezüstös, a' lovak fején magos bokréta, a' cselédköntös zöld és skarlát színű volt.

Putbus hg. porosz rendkívüli követ, Londonban készítetté hintóját. Alapszine király-sárga gazdag aranyzással, néhány fekete pontokkal és sötétbarna szegélylyel. Minden mezőt czimer, rendek, és koronák fedték; a' legfelsőbb mezőket 12 czimer 's rendek körzék. A' bakon bárson boríték, számtalan rojt és bojtok diszlettek. A' kocsi helseje gyengéd sárga, britanni cimerekkel (rózsza, bogács, és herlevél) diszitve; mitaz Angolok igen bizelgő megtiszteltetésnek vettek. A' két ló szerszámán aranyzott réz látszott; a' cselédköntös setét barna és sárga volt: de a' hátul álló izmos két vadász arannyal diszitve 3 szegletes, sárga és zöld tollas, kalapban állott.

Schwarzenberg hg. hintója is sárga volt kékekkel vegyítve. Ajtaján gazdagon ékesített cimere, 's több rend között az arany gyapjas is látszatott. A' kocsi koszorúja ezüsből volt, igen izletesen készülve, négy szegletén koronával; a' bak világos kék, sárga selyem rojtokkal és paszománnal; a' kocsibélés setét kék habzó selyemdamasz volt; a' két büszke lónak szerszáma gazdag készülettű, de e' mellett egyszerűségében állott a' legkitünőbb szépség. A' cselédköntös császárkék és skarlát színű; a' két vadászé tömve ezüsttel.

Végre Stroganof kocsija tengerzöld színű mázos volt. A' párkány-nem koronákban végződén körülvevé a' hintót; közötté remekül faragott tölgylevelek, zöld, veres, arannyal. A' kocsi-almáriomot tartó szijak arany kigyók voltak; az ajtókon czimer, rendek, 's az 1812-ki háborúra célzó emlékpénz diszlének. A' kocsibélés karmazsin selyem aransárga paszománnal, arany rojtokkal, fehér mennyezettel, mellynek közepén a' bogácsot, herlevelet és rózsát himzett tölgykoszorú fená-körül. A' cselédköntös és bak skarlát színű és aranyos volt; az utóbbin függő fekete bársonon aranyban a' czimer lebegett. A' szerszám karmazsin veres bőrből meg volt aranyozva.

A' hintók vonala kevéssel 10 óra előtt készen vala. Mihelyt Victoria királynő belépett volt statushintójába, a' komornyik jelt adott a' megindulásra, melly kiszabott rend szerint történt.

Elfoglalván a' királynő egyiket a' három királyi szék közül, kísérete pedig a' kirendelt helyeket, a' kardalnokok dicsérő hymnust éneklének, 'sa' tulajdonképpi koronázás szertartása megkezdett, mellynek fő részei voltak: 1) az elismerés; — a' canterbury-i érsek t. i. bemutatá a' népnek a' fejedelemnőt kér-

dezt, ha mindnyájan örömet szereznek-e annak hódolni; — mire e' felelet adatván „Isten áldja Victoria királynőt!” — következék 2) az első áldozat; — t. i. a' királynő az oltár előtt egy arany-himzetű oltárterítőt 's egy fontnyi nehéz tiszta arany-rudat nyújtott által az érseknek (mindig a' kanterburyit kell érteni). 3) A' lytania, melyet a' worcesteri és sz. dávidi püspökök mondanak-el. — 4) Az evangelium a' carlislei püspöktől elmondva. — 5) A' szent beszéd, melyet a' londoni püspök monda-el. — 6) Az eskü, melyet a' királyné a' szent írásra az érsek kezeibe tett-le. — 7) A' királynő felkenetése, melyet keresztjellel annak vállán és tenyerén végzett az érsek; miután t. i. a' fejdelemnőt karmazsin bárson köpönyegéből a' fő ruhatárnokné levetközteté, és az szent Eduard székébe ült-le. — 8) A' sarkantyúk 's országpallosának általadása. — A' sarkantyúk oltárra tétettek; Melbourne lord az ország pallosát egy másik, bíbor bársonos, hüvelyűvel felcserélte, 's ezt az érseknek, ez ismét a' a' királynénak, ez pedig az oltárnak adá, végre Melbourne lord 100 sillingen kiváltotta. — 9) A' kir. palástba öltöztetés 's az országalmának általadása. — Amazt a' westminsteri esperes adá a' királynéra, emezt az érsek nyújtá neki által. — 10) A' gyűrűvel és pálczával felékesítés. Mindkettőt az érsektől véve a' királynő, 's a' gyűrűt jobb kezének negyedik ujjára tévé. — 11) A' korona feltevése az érsek által. — 12) A' szent írás általadása az érsek által, ki ismét a' királynőtől azt visszanyeré. — 13) Az áldás, melyet az érsek monda-el. — 14) A' „Te Deum” — 15) A' trónra emelés. — 16) A' hódolat, melyet először a' papok, azután a' világi párek végeztek. Mindenik osztályból egyik mondá-el a' hódolati esküt, s' ez után mondák a' többiek is. Az egyházi párek csupán kezét csókolák a' királynőnek, a' világiak egyszersmind megilleték a' koronát, a' cambridgei és sussexi herczeg pedig a' királyné kezei helyett arcát csókolák-meg. — 17) Dicsőítő ének. — 18) Ur vacsorája. — Miután a' fejdelemnő arannyal telt zacskót nyújtott az érseknek, ez a' királynénak átadá a' szent kenyeret, a' westminsteri esperes pedig a' bort. — 19) Az „Alleluja” — melly a' szertartást berekeszté.

Most a' királyné lelépven a' trónról, sz. Eduard székébe ült, hol a' koronázási palást levétetvén róla, ismét a' karmazsin-köpönyeg adatott reá, 's az ünnepies menet olly renddel, mint jöttekor, a' nyugoti kapu felé, a' hintóvonal pedig kijelelt rend szerint a' buckinghampalotába vonult.

Legmeghatóbb volt a' koronázási szertartásnak ama pillanata, midőn a' korona téteték-fel. Ekkor a' párek 's hiteseik, püspökök

és czimerkirályok is feltevék koronájokat, 's teljes fényű gyülekezet vevén körül a' királynőt, a' kitörő örömjaj közé vegyült volt az ünnepélyes orgonahang 's az ágyúknak tompa dörgése.

Mielőtt egészen besötétedék, London utszájának nagyobb részén lámpavilágok csillogtak, kivilágított feliratok, festmények tündöklének, mellyek közül a' rendkívüli követekéi valának kitünőbbek talán azért, mert az Angolok illyesekben nem nagy gyönyört találnak. Az utszák azonban tömve voltak zsibongó néppel. — Greenpark és Hydeparkban tüzi játékok gyújtattak-el; ezek közül a' Schwarzenberg hg. parancsára készített 's elgyújtott érdemlé a' koszorút. A' színházakba szabad bemenet engedteték: sok házban fényes multságok tartattak; a' királyné 100 személyre adott ebédet; wellington hg. pedig táncmultságot két ezer vendégre. Az idő gyönyörű volt, és emberhalál nem diszteleníté az innep fényét 's köz multságot. — Közlött rajzunkon láthatni két ezüst emlékpénznek rajzát is, mellyek ez alkalomra verettek. Rajtok a' körülírat jól olvasható levén, annak magyarázatát itt feleslegnek véljük.

PESTI VIZSGÁLÓ.

Budán a' kisasszony napi népünnep, az ugy nevezett Leopoldmezőn, igen érdekes volt. Az idő, melly Budapest fölött július közepétől fogva aug. végeig zordonságával mostohán uralkodott, de sept. 2-tól kezdve a' leggyönyörűbb 's heves nyári napokkal csalogat, ma is olly gyönyörű volt, hogy csudálni nem lehetett, ha az ez innepre olly megkívánólag sovárgó budapesti köznépek legalább fele már a' hajnal első szurkületekor vándorhangyaként tolongott-ki Remete-Maria, bucsúhelyre, honnan visszajövet e' nagy sokaságnak elfogadására, mondhatni, igazán szűk volt Leopold mezeje, melly keső estig a' legnagyobb vigságnak (igaz, hogy itt ott némelly mérges hát-ütésnek is) termékeny tére volt.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Eleven halottak. A' parisi „Temps“ ból következőt olvasunk. Egy ritka esetnek vagyunk tanúi. Nyárhó 12-ken egy valaki hét eleven kutya-kölyket ásott-el kerteben 7 lábnyi mélyen, 's azon fölül még meg is tapodá a' földet. Más napon egy diák kandiságból felásta a' földet, megnézendő, vajjon megdöglöttek-e; és legnagyobb bámulására mindnyáját életben találá; csupán egy volt nagyon elgyöngülve, és közel a' halálhoz. Ez eset uj bizonyossága annak, hogy a' föld gyomrában egy még előttünk ismeretlen ügyvivő van, melly az életerőt fenntartja, 's az elborítottak kinjait irtóztatós módon meghosszithatja. Mint volna különben lehetséges, hogy leszakadt föld által eltemetett bányászokat 8 — 10 nap múlva is életben találtak. Ollyanokra is bukkantak, kik éhség miatt karukról a' hust egészen könyökig lerágták.

Agouti. — A' bordeauxi fűvészkertnek bizonyos magányos ember nem régiben egy Agoutit ajándékozott az Antillákból, az az, egy olly állatot, minőt Európában még bajosan látott valaki. Az agouti alakra 's nagyságra a' teugeri nyulhoz hasonló, csak hogy fülei kurtábbak és szélesebbek; szőre hosz-

szú és durva; színe barna, vörös petyekkel. Ezen állat, melynek husa Amerikában igen kedves falat, rendkívül szelíd; a' természetbúvárok azt hiszik, hogy melegebb tartományokban könnyen és haszonnal lehetne, mint házi állatot, megszelídíteni.

H i d e g t a v a s z s v é d o r s z á g b a n . Stockholmból nyárelő hó 21-ről következőt írnak. Ez évnek tele és tavasza rendkívüli szigorúságával teszi magát nevezetessé svéd országnak időjárást jelelő évkönyveiben. Folyó hó 10-kén még iszonyú jégtáblákkal voltak borítva Oeland sziget — svéd országtól keletre a' balti tengerben — éjszaki partjai, melyek negyedfél mértföldnyire nyultak-be a' tengerbe, 's néhol oly közel állottak egymáshoz, hogy a' szem egy darabnak nézte. Ezen öt lábnyi vastag jégtáblák annyira megfűték a' légkört, hogy az egész növény-élet meggátoltatott tenyészésében. Emberi elmet haladó idő óta e' partokon, az évnek e' részén, nem történt, hasonló eset. Az arkti oceanon is több még a' jég, mint ez időtájban lenni szokott. Egy angol kereskedő hajót, mely Londonból Archangelra vitorlázott, közel a' révhez összezuztak a' jégrögök.

KÜLÖNFÉLE.

K ü l ö n ö s h i r d e t é s . Wesenecken az „arany gólya“ czimerű fogadóban, mult nyáron néhány Angol szállott meg, kik a' város unalmassága 's környék disztelensége mellett is soká mulattak az „arany gólyánál“ és tömérdek pénzt költének-el. Sőt ezt sem eléglék, hanem Bad-Emsből még honfiaiakat is Weseneckre hívták, kik hasonlólag néhány napig mulattak ott. A' fogadósnek ez tetszett; úmbár okát teljességgel meg nem foghatá, mért keresik az Angolok annyira fogadóját. Végre az is kísült. A' különelkedő Brittek e' fogadósnek rendkívüli gorombaságában gyönyörködtek, 's azért mulattak oly hosszasan nála. A' fogadós eddig nem tudta, hogy goromba; de most ez eset által megszegyenülvén, magát önkénytelenül megváltoztatá, — és — az Angolok elutaztak. Fogadósunk ezen igen megütközött: azonban csak folyvást várt új angol vendégekre: de a' nyár, ősz, tél elment, végre a' tavasz is beköszöntött, és még sem mutaták magukat az Angolok. A' fogadós, kinek mult éven oly szép nyeresége volt, fejét vakarva gondolkozott, mit tegyen. Végre a' (rajnai) hírlapokban következő (pontosan közölt) hirdetést bocsáta közre: „Jelentem mindenkinek, különösen pedig az Angoloknak, hogy pontos szolgálat mellett fogadómban több szép szoba van kiadandó. Azt is jelentem, hogy ismét goromba, igen goromba vagyok, sőt meg gorombább, mint voltam. 'S ez által bizton reménylem, hogy számos vendégem leend.

Wesenecken, nyárelő hó 17-kén 1838.

NITZSCH ANN ERNESZT.

T e h e t ő s k o l d u s n é . Mult napokban egy koldusné állíttatott az amboisei hatóság elébe. Törvényes vizsgálat után megbizonyodott, hogy a' koldusnének egy kis háza van, melyert csak most fizetett 500 frankot. E' megbizonyodás után kikutatván a' rendőrség e' koldusné lakának szugait, itt 2.600 frankot ezüst pénzben, egy arany gyűrűt, és egy nagy halom két sou - pénzdarabot talált különböző érczekből veretettet, melynek becsét a' rendőrség 8.000 frankra számította; ezeken kívül még 90 külön nemű és idomú kést, egy arany melltűt, egy toll-tokot ezüsthől, tömérdek edényt, vásznat 's különféle házi bútorokat. Vallomásra vonatván, mint jutott ezekhez, azt válaszolá: hogy fű- és gyökér-szedégetésből (mellyeket azután eladott), továbbá az utszákon elhullatott trágyának összegyűjtéséből és eladásából.

Jövedelmes rabság. Ötven év előtt bizonyos Terry Samuelt Neu-süd-walesbe szállítottak büntetésül. E' büntetés azonban rá nézve szerencsének forrása lön; mert szorgalma által 6 millio forintnyi vagyont gyűjtött magának, és most, halálával, tetemes mennyiséget rendelt Londonba küldetni a' legnagyobb szerűbb intézetekre.

EMLEKMONDÁS.

Vidámság.

Milly boldog, ki vígan éli

A' közép-sors javait,

'S irigy szemmel nem szemléli

A' föld pompás nagyjait!

Egek, nekem fényességet

'S nagy kincset ne adjatok;

Adjatok vigszívűséget,

'S attól meg ne fosszatok.

KIS JÁNOS.

A' csapodár ritkán szeret igazán; azért elméje mindig helyén van. Ő könnyebben számít; több sikerrel tud minden kis körülményt használni, 's éppen mivel nem szeret, tudja a' szerelmesnek szerepét jobban eltalálni, mint sem az, ki mélyen, lelkéből egyszer, de örökre, szeret.

B. JÓSIKA M. után K. H. K. J.

Tagrejtvény.

1-ső t a g.

E' tag nyájad' szaporítja.

A' vad özszeszaggatott

Rég' egy hős és tudós Magyart,

Törzse már elszáradott

De nevet és szép munkáját

Tiszteletül hagyá volt át

Az ősz kornak 's jelennek.

2-dik t a g.

Más tagom érzélgést, fájdalmat, sőt örömet, majd Rézvévelt, gyászt, bűt, 's történetet emleget olykor.
A' pór, szinte miként miveltek, zengeni szokta;
Ott a' természet, de emitt lángész ada illyet,
Néha borús napod' is fel szokja deríteni hevével.

3-dik t a g.

Nézd a' vitézt, ha csatáz,

E' tag hordja hadba őt,

'S hogy ha kivivta baját

Vissza hozza a' győzőt.

Hasznos, kevély és becses,

A' külhoni érdekes

E g é s z.

Télen körültem ülve regéltenek,

Majd lángtüzekkel tölték gyomromat,

Sőt vén anyónak mondvá enyeltgenek,

Sült ételekkel rakták vállomat.

Nyáron reám sem néz télben fázó,

Csak néha szenvedélyes pipázó.

MISKOLCZY ISTVÁN.

Előbbi rejtvény: hajó.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacon alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.